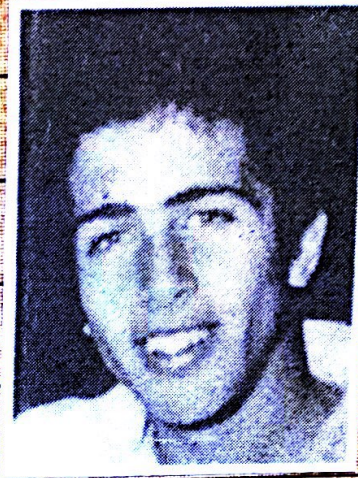

רב"ט כחלני רונן

3485679

בן ג'אן ואריה

נולד ב- כ' תשרי תשכ"ג 18.10.1962

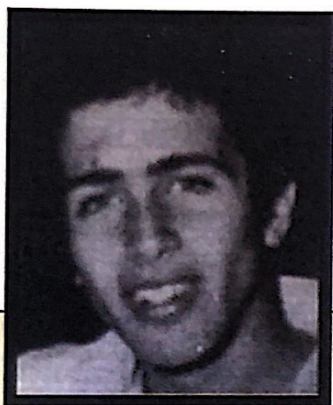
התגייס ב- 2.8.1981

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- ט"ז סיוון תשמ"ב 7.6.1982

במבצע שלום הגליל.

כחלני רונן.

בן ז'אן ואריה, נולד ביום כ' בתשרי תשכ"ג (18.10.1962) בראשון לציון. רונן היה בן בכור במשפחתו. עד גיל 5 הוא התגורר עם משפחתו בראשון לציון. לקראת כניסתו לבית-ספר יסודי עברה המשפחה לערד, ובה למד רונן בבית-הספר היסודי "יעלים". בבית-הספר הוא התגלה כנער בעל ביטחון עצמי רב, עליז, מרבה לצחוק, קצת שובב, אבל מצטיין בלימודיו. הוא רכש בקלות חברים וקיים יחסים חמים עם משפחתו, בעיקר עם הוריו. אחרי שסיים את בית-הספר היסודי, החליט רונן להמשיך את לימודיו בבית-הספר הימי בעכו. הוא קיווה להגיע דרך בית-הספר הימי לשייטת, שהשירות בה קסם לו. אבל אחרי שנת לימודים אחת הוא חזר לערד, מפני שהתגעגע למשפחתו ולחוג חבריו. הוא המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון בערד, והשלימו.

בתקופת לימודיו היה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד". הוא היה פעיל בספורט, בעיקר בכדורגל ובריצה. הוא שיחק בקבוצת הכדורגל בערד, עד גיוסו לצה"ל, והוכיח את עצמו כשחקן טוב.

לקראת גיוסו החליט רונן לשרת בחיל קרבי. הוא התגייס לחטיבת גולני, ואחרי שסיים את אמוני הטירונות הועבר לסירת. גם בהיותו בסיירת השתוקק רונן לשרת בשייטת, ולבקשתו הועבר ליחידת-מעבר ושירת בה במחלקת הקשר הגדודית.

בינתיים פרצה מלחמת שלום הגליל, ויחידתו היתה בכוח המוביל לתוך לבנון. הוא השתתף בקרבות שנערכו ליד הבופור, כקשר המג"ד. בלילה הראשון של המלחמה, ביום ט"ז בסיוון תשמ"ב (7.6.1982), בעת הסתערות, נפגע רונן על-ידי טיל אר.פיג"י. ונהרג. בן 20 שנים הוא היה במוותו.

מפקד גדודו, שהמליץ להעלותו אחרי מותו לדרגת רב"ט, סיפר עליו "הוא הגיע מן הסיירת מלא מוטיבציה, חייל מסור, חייכני, אדיב מאוד, שמח ומסור לזולת". רונן הועלה לדרגת רב"ט.

שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו למשפחתו: "רונן נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בתבנית שבלבנון. שירת בגדוד חיל-רגלים והיה לוחם אמיץ, בעל תושייה רבה, שימש דוגמה ומופת לחברים".

מפקד יחידתו כתב עליו: "הוא גילה אומץ לב והרבה תושייה, אשר ישמשו דוגמה ומופת בהמשך מילוי תפקידי החיילים ביחידה".

רונן הובא למנוחות בבית-הקברות בערד. הוא השאיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות.

חבריו ב"הפועל" ערד קראו את קבוצת הכדורגל המקומית על-שמו: "הפועל רונן ערד".

תמונת ילדות

תעודת לגיל הבר-מצווה

מצד המגדל

ני כחלני רובן

חגג חיתון בר-מצווה
על המצדה
מקום בו הקריבו גבורים נפשם
על חרות ישראל
מקום בו נשבענו אנחנו היום
שנשתתף מצדה לא תיפול

שבועות תשנ"ה
מאי 1975

ד. ל. ג.
עמית מעצת הפד
גבר

ח. ל.
ועד ההורים

כח
יחיד המועצה הדתית
מנהל המועצה הראשית

חש המועצה המקומית
גבר

מנהל ביה"ס החינוך מקיף ציפיתבאום עיר

תעודת סיום כיתה י"ב

תעודת גמר

החלטיד/ה בחלני רונן

ת.ז. 5767719

סיים/עה את כיתה י"ב

במסגרת מבניקה

בשנת הלימודים תשמ"א

בבית הספר החניכון העקיף של ציטבאום
בעיר

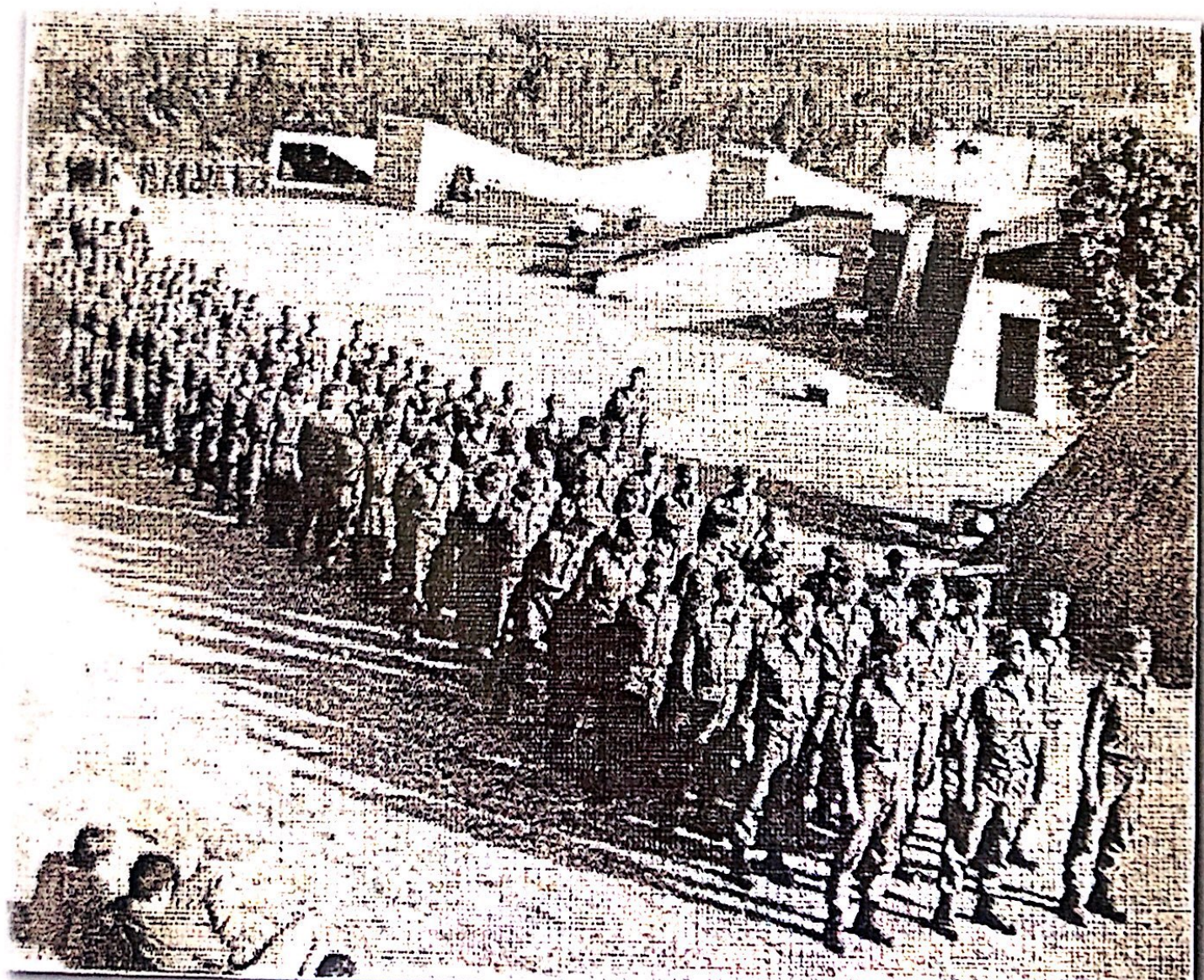
לשם קבלת תעודת בגרות/אשר פסעם עליד החנוך והתרגות. הפאפדות
לטרד בטסדיות להשכלה גבוהה בישראל, חייב בעל
תעודה זו לעמוד בקרינות בעטלדיות

ענהל ביהס

ענהל הכנה

ענהל בעירד בוק יט סון השקא

מסדר סיום טירונות

באימונים

למען החייל הישראלי

חייל יקר,
ברית מחכים לדי"ש ממך!

לכבוד:

השולח:

נוסי' אישי:

צה"ל

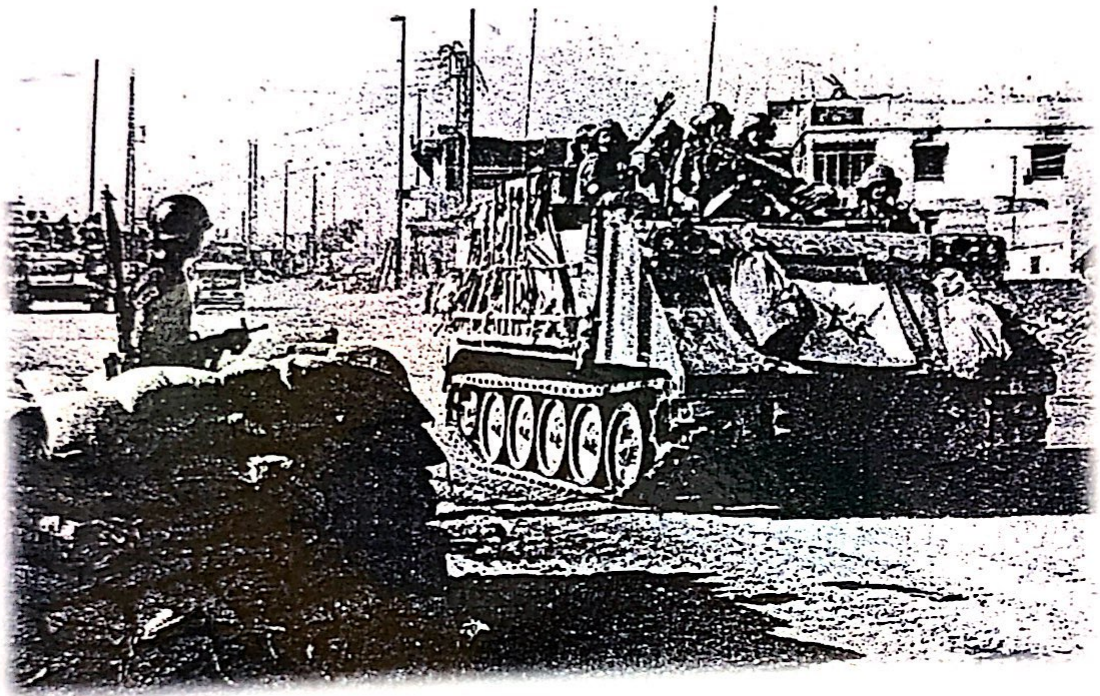
מוגש ע"י מנהל

06.82 8 40

מפת מלחמת שלום הגליל

במהלך המבצע

הקרב בו נפל

יום ראשון, 6 ביוני

ביום הראשון לחגימה, פעלה החטיבה (כוח סמח"ט) בשני יעדים מרכזיים: כיבוש מוצב הבופור בידי כוחות הסיירת והח"ה; כיבוש מערכת מוצבים לא הרחק מן הבופור, סמוך לעיירה נבטייה, על ידי כוחות גדוד "הבוקעים הראשון". במקביל נע כוח מח"ט והגיע לרכסים ממזרח לזהרני. בדרך נתקל הכוח במספר חוליות נ"מ ו"אר. פי. גי" וחיסלם. לקראת רדת החשיכה נערך הכוח לחניון לילה בציר הזהרני.

יום שני, 7 ביוני

בבוקר יום שני תם הקרב על הבופור. הכוח ירד לכיוון נבטייה, טיהר שני בתים ונתקל בכמויות גדולות של ציוד נטוש שהותירו אחריהם המחבלים שברחו מן העיר. כיבוש נבטייה עבר בקלות יחסית ובהתנגדות מועטה ביותר. עם השלמת המשימה נתקבלה פקודה לפיה ינוע כוח סמח"ט לעזור לכוח אחר בטיהור שטחים הרריים בגיזרה המרכזית (אזור ג'בל ברוך).

הכוח התפצל. צביקה המשיך עם הפלוגה שלו לג'בל ברוך, לוחמיו כבשו תחנת קשר סורית והתקדמו על ציר לכיוון עין זחלתא. כאן הם נערכו לאבטחת כוח שיריון, שבמרחק שלושה ק"מ ממנו היה מחופר גדוד קומנדו סורי. במקביל נע מוטי עם לוחמי הסיירת לכיוון העיירה ג'זין.

עם אור ראשון ביום הלחימה השני, נעו כוחות החטיבה, בראשם המח"ט, לכיוון גשרי הזהרני. התוכנית היתה לחצות את הנהר ולהתחיל בתנועה על ציר החוף לכיוון העיר צידון. במהלך התנועה היו לכוח מספר היתקלויות עם מחבלים, אם כי רובם ככולם נסוגו לצידון ונערכו עם רבים מחבריהם לקרב ההגנה על העיר.

כוח החטיבה נע באגף המזרחי של העיר – איזור מחנה הפליטים עין אל-חילוה – ותפס את השטחים השולטים. הופעלה ארטילריה ולאחר פעולת הריכוך הראשונית הוחל בכניסה לתוך העיר. מכל הכיוונים ניתכה לעבר הכוח אש עזה מכלי נ"ט ולמעשה מכל כלי הנשק האפשריים, למעט טנקים. ההתקדמות היתה אטית, כאשר הטנקים מחסלים בהדרגתיות עמדה אחר עמדה.

בתוך זמן קצר התברר, כי למחבלים עמדות מוסוות ומבוצרות, חלקן תת-קרקעיות. מחנה אל-חילוה נתגלה כבעל תשתית מבוצרת היטב, פרי עבודת בניה של שנים. היו שם בונקרים עם חרכי ירי לעבר הסימטאות ועם מעברים תת-קרקעיים מבונקר אחד למשנהו. כלי הנשק של המחבלים היו מוסווים היטב, והם חלשו על הצירים השונים בעיר. המח"ט:

"החלטנו 'לאכול' את המחנה טיפין-טיפין. הדרך הבטוחה ביותר להתגבר על המחבלים היתה 'שיטת הפלחים', טיהור הדרגתי ללא הגבלה של זמן. ההפתעה הגדולה שלנו בצידון היתה נחישות המחבלים להילחם. הם לא גילו ניסיון להימלט, ועשו הכל כדי לפגוע בנו כמה שיותר". לוחמי "גדעון", הסיירת והעורב בסיוע צמוד והדוק של גדוד השיריון, לחמו בצידון ובמבואותיה משך שלושה ימים; זה היה קרב קשה, בפרדסים ובסימטאות צרות, מעין מלחמת גרילה עם מחבלים הנעים בזריזות ממקום למקום ומנצלים את היכרותם הטובה את השטח כדי להקשות על כוחותינו ולהפתיעם. בקרבות צידון היו לכוחותינו נפגעים רבים.

הלחימה בעיר כה גדולה, המאוכלסת בעשרות אלפי אזרחים, היקשתה מאוד על לוחמי החטיבה. למדת תצפית שהתמקמה על גבעה חולשת, דיווחה לכוחותינו שמחבלים בודדים מגיחים ממחנה הפליטים בלבוש אזרחי, מתערבים בין העוברים ושבים, מצלמים בעיניהם את פריסת הכוחות הישראלים ומדלגים בחזרה לבונקר שמעבר לרחוב כדי לנסות ולטווח את הטנקים והנגמ"שים. קשה היה למנוע את הדבר, כאשר אזרחים מסתובבים ברחובות ואינך יודע מיהו מי.

בעת שהמוני אזרחים צייתו להוראות צה"ל ועשו את דרכם לעבר חוף הים (כדי שלא ייפגעו במהלך טיהור העיר), הוכיחו המחבלים את שיפלותם. כמה מהם, שכותרו על ידי כוחותינו, תפסו קבוצות אזרחים כבני ערובה, ונעו לאחור – מוקפים בנשים וילדים, נסוגים לעבר חלקה הצפוני, הלא מטוהר עדיין, של העיר. הפקודה היתה חד משמעית: לא לפתוח באש.

קטעי עיתונות

„אם לא אחזור הביאי אל קברי ורדים אדומים“

— כך אמר לחברתו טוראי רונן כחלני,
כאשר נקרא במרצאי שבת לשוב ליחידת גולני בה שירת

בחצר הבית נשמעות קולות היבבה של
„רולס“, כלב הזאב של רונן. הכלב הנאמן
שליווה אותו בכל אשר פנה, חש
באינסטינקט שלו שלא ישוב יותר לראות
את בעליו האהוב.

רונן נחשב לספורטאי מצטיין ואף שיחק
כדורגל בקבוצת הפועל ערד. איציק
אזולאי, שחקן הקבוצה מספר: „הוא היה
גאוות המשפחה. מותר הוא מכה לכל ערד,
לא רק למשפחתו“. ביק יבבה ליבבה
הנשמעת בחלל חדרו של רונן, פולט עופר,
חייל אשר עשה עימו את הסירות
בגולני. „הוא היה סוס עבודה רציני,
במסע אלונקות היה תמיד ראשון. בקורס
כולם כבר הפסיקו לנשום, אבל הוא
המשיך, לסחוב יחד עם המד"ס“.
ביום שני, בשעה 17.00 נערך טקס
הלוויה בחלקה הצבאית של בית העלמין
העירוני בערד. שידה ארוכה של מכונות
ובהן חושבי ערד, שאולי חלקם לא
הכירוהו, ליוותה את רונן בדרכו האחרונה.
הרב הצבאי נשא תפוד. החזן הצבאי
אומר, „אל מלא רחמים“. נציגי פיקוד
הדרום מייצגים את חברי יחידתו
הממשיכים להלחם בצפון
ואורנה קוראת שיר לזכרו בשם חבריו.

ראש מועצת ערד, אברהם (בייגה) שוחט
אומר: „עד מצאי שבת היו לנו שתי
מדינות ישראל. אחת שחיה בשלום ואחת
במלחמה. ממשלת ישראל החליטה מה
שהחליטה. כד שכל עם ישראל ימשיך
לחיות בשלום. רק בזכות בנים כאלה
שאתם ההורים גידלתם, אנו יכולים
להמשיך ולחיות. משפחת כחלני מצטרפת
למשפחת השכול הגדולה, אשר
אנו חייבים להן את הכל.“
„איך נחומים לאלה שנפלנו על הגנתנו,
אבל אם ישרור השלום ולא נדע עוד
מלחמות, אולי בכך תהיה נחמה לכולנו.“

בנים נהרגו - מבארשבע, מעומר מערד וכו'
כל יום נהרג על עזה בן שמסר את נפשו למען
חושבי הצפון, למען מדינת ישראל.
בחרנו להביא את מפורז של רונן כחלני
מעמד בשם של אלה שיהיה על כל פניה להם
למעננו.

ביום ראשון, למחרת החדירה של
פלוטו ללבנון, נהרג רונן, ככל הנראה,
בקרב פנים אל פנים שניהלה יחידתו
עם מחבלים במקום הקרוי תבנין.
ביום שני, בשעה 12.00, שעה קלה לאחר
שנדע על מותו, הופסקו הלימודים
בבית הספר המקיף בערד, שהוא
ניחנה על בוגריו.

בבית משפחת כחלני התקבלה הבשורה
על מותו של רונן, אשר עדיין לא
מלאו לו 20, בתדהמה ובחוסר אמון.
אביו, אריה, מנהל אחזקה במפעל „מגבות
ערד“ אומר, „אתה מסתפל עליי
ונאתה רואה לפניך גבר בכל המ"ח אבריו
תמיד חשתי שיש לצידוד עוד גבר בבית
שאפשר לסמוך עליו. נכון, בדרך כלל
לא נהוג לומר דברי בלע על מתים.
אך עליי, בכנות, ניתן לומר רק דברי שבח
וקילוסין. האחריות והעזרה ליוולת -
הן שתי התכונות הדומיננטיות
בהן התברר.“

משפחת כחלני היא אחת המשפחות
הותיקות בערד. היא הגיעה לכאן מראשון
לציון כאשר מלאו לרונן 4.5 שנים בלבד.
להורים אריה וחנה (ז'אן) ארבעה ילדים
בוספים: רוטל, מיכל, שי ואוהד.
ביום שני, שעה קלה לפני מועד ההלוויה,
התמלא הבית בעשרות ידידים, מכרים
ותושבי ערד שלא הכירו את המנוח.
האווירה כבדה מנשוא. האם, נאנחת ומדי
פעם פורצת בבכי. הדמעות חונקות את
רונן של כתב „מעריב“ יהודה גורן
ונמצא ליד (מי אמר שלעיתונאים
אין לב?). האב מנחם את הכתב
לומר לו: „תתעודד, יהיה בסדר“.
יחד מדידיה הטובים, שליווה אותו מאז
ילדותם בגן הילדים, דרור ברנך
טבחים, מספר: „האדם הזה לא היה ראוי
ללכת בצורה אחרת. צריך מזל כדי לחיות
אבל מאידך צריך מזל כדי למות.“
הוא מת מוות גיבורים. אבל זה התאים לו.
הוא לא יכול היה למות מזיקה או להידרס
במאונה, סתם כך.“

ידידים מספרים, כי עוד לפני הגיוס הוא
עמד על כך שיגייסוהו ליחידה קרבית.
הוא עשה תגוללים כדי להגיע לשיטת

מכתבים לרון

הספד על קברו בלחן / אלתר

רוכן - למה ומדוע.

אומרים את המחר
ועת שיום
אומרים כי לא מחר
אלא היום
אומרים אחד נוסף
אחר את

אך לא אומרים אתי ואיך
לא מסבירים מה ומדוע
לא מתארים מי וכמה

וכל מה שנתר
נה תיבה המצוה וצד
באב וילון
העי מלים שמסבירות
או מתארות
עד כמה קשה תארה
ומתארת התודעה.

תיבה עיניים בוכות
ואמהות אתיפחות
עם אברנו של הבן והחבר
שפאק ולחם כגבר

על פתח ואור
ובגבור בלי אגדה
נפל בקרב

אך אנו החברים ופידים
נישא אותו לעד בליבנו
כי לא תמיד נלדים

בחורים ברוך
גברים כרוך

ועתה הנו מורא עולמים
זאפגל עם תאווה
תנו נשמתך בסיום - כחלני רוכן.

מכתבים לרונן

עוד ראע קט / אמתה

און נאך זיין צו יסל קט
זפני שצב, שצב,
אומי און אמת אשכנזי,
אומי און אמת אשכנזי,
ויחמר.

אז אמת אשכנזי אמת חילוני שקין אומי,
ששפץ בחימות,
בהבנה -
ובאהבה.

אז אמת אשכנזי יקר אשכנזי אשכנזי,
אז אמת אשכנזי אשכנזי אשכנזי,
אמת אשכנזי אשכנזי אשכנזי,
ואתה האדם.

אז אמת אשכנזי...

הוא אשכנזי - און אמת אשכנזי אשכנזי,
זפני שצב,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי,

אשכנזי אשכנזי אשכנזי אשכנזי?

נפרדים

זאבי בונן
כתב יו.

מכתב פרידה.

אבא יקר,
מבקר,
ווקרם,
קול.
וכה פיה צחוק.
הייל פרידה,
אחת ופדל שאנו מוכרחים זהות פרידה.
זאת אחרת,
מלם.
ואל אחד לא מוצא בלום.
היית אנוני שמתחתי שיע יק עם תלית
הפחיסות, ובחילום הטפנו בבר זה ויצאנו לברק.
הייל בביכים זהציד זפני זלזות השחר,
ומאצנו את החילוק, שם הויצה וקום מצפים זנו
מחרט.
כאשר התחילו הקרבנות פהבנו.
אחד זה נדב.
בבר זה פוכר וזנו מוכלי נדב.
שכבת, לרא הפנים זאבחה,
כוננו זפתר נדבחה הגאויים.
הסקט שלט,
זלז הפצלים,
זלז צדקה,
בלום ...
כעת השלום שוקעת, קרני השלט מצתנים,
ואל אחת זמור מרתה תקציר:
את רוצה שתבדל שאל שמה גתיכיותק
ושלוב מצטער ה פניסמל מקציה מכן.
אית נשבר צדקין!
המאור זאוי שמשלם מי!
זק את בנתב כי מונה לא היית יבול ...
כעת אבא, את מופד,
את מפתח.
פוני נאצל זאוי זקין
שלום

בנק - בונן.

שיר לזכרו של רונן כחלני ז"ל

רונן אתפת ורדים אדומים
כך אמרת לפני מותך.
ואת קיבדר מילאנו בבקשתך,
שימו על קיברי ורדים אדומים
אך אף פרת ולר היפה ביותר
לא ישונה לפרם שטמנו באדמת ישראל.
חברתך לספסל הלימודים
אלחוצני באילה.

מכתבים לרון

ג'נין - גאבא

תינוק נולד לנו במצב טוב
שיצא בריא וצחיח כחולות
שמתה ואולי הביא עמו
חלבים, ומהט וצורה ורוב.
בן נולד לנו במצב טוב
צורה בצב היה ביישן
זאט הבין, חייך, התקרב
למנוח מצב טוב, גבולת אחר.
לפי היה לנו בוקום חבט
צחיח יפה פקח יפה
מצב טוב למנה לו תאורה
יפה תפולק בו חבר וחברה.
נצי היה לנו צבול לבן
לנבול, זעיר, זשחק ולבול.
מצב טוב זמיריה תבולנה
ינה מצט, על מה תריצה?
בחור היה לנו ואחיה תבולנה
נליקה, חיבוק, חיבוק ואבטחה.
אטיק תמאופים אמר - תחתן,
במצב טוב אמר יריצה חלם.
גבר היה לנו העק צבא
לחיל קרבי אלם - תחליט.
למנוח על צחיח אמר אלם תבא
היכן תמצא הטוב
לפיך אומר תאוד?

מכתבים לרונן

03k2 221KND 1138 1113

כִּי הָיָה מִן הַיָּם וְהַיָּם מִן הַיָּם

בנין וברוך וברוך וברוך

אסב אב אבב אבבב אבבבב

7	שם	שם	שם	שם
---	----	----	----	----

לשון קודש - חז"ל

1/2 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ה'תש"ח יולי ה' ערבה

ד'תתק"ל

היום י"ד

מחנה מנצחם הכללי

• $\sin \frac{\pi}{2} = 1$

2) 41/ 5 36/ 2

ובתאורכה, ניה קבוצה מנס

החלוקה של המדינה

ה'שלאל אלפים ע'לפים ?

1 205K 201K 213K 201K

ה'צ"ח. בתשרי. א' אלול.

מחיר 1/2 - 1/2 - 1/2

2000 1000 500 0

הכרטיס נא

20/1/2013 01:15:12

1981 23 3/2 2124

קפה וקבלות 1/4

328 2/4 2/4

עם קבר ואברהם

[illegible]

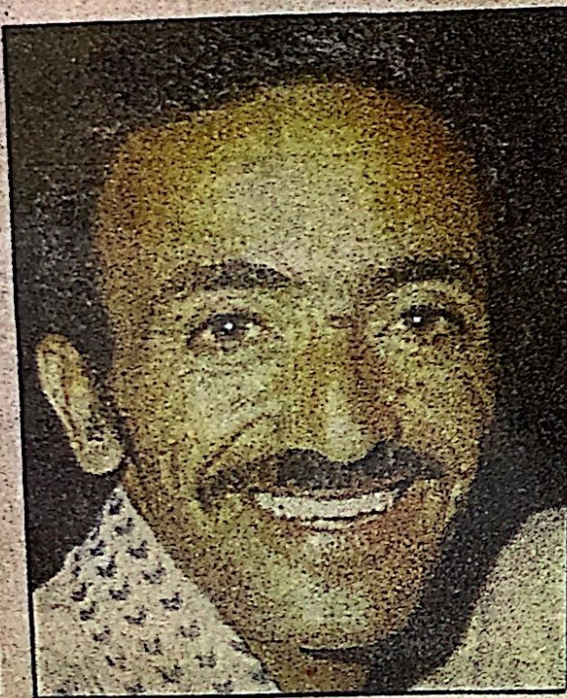
פסוקים 1-4

איז ער א שטארקער

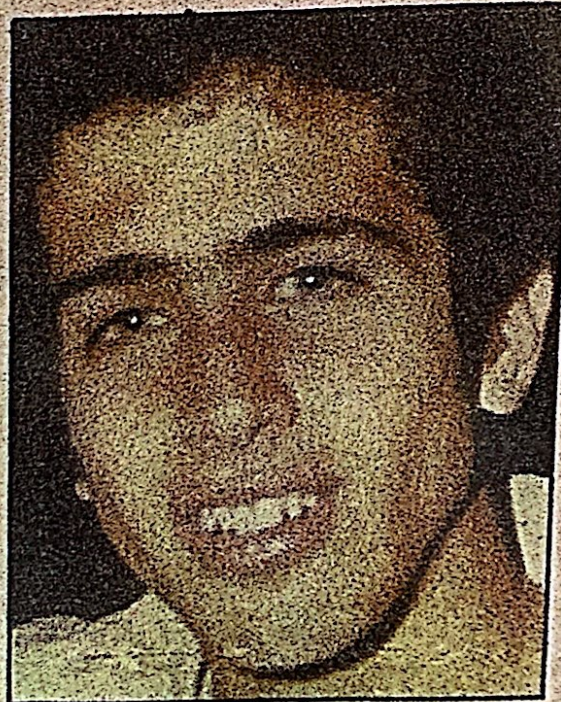
אלה ה'אל

קטעי עיתונות

אב התאבד על קבר בנו החייל

אריה כחלני

רון כחלני ז"ל

12 שנה אחרי שפנו רונן נהרג במלחמת לבנון, לא יכול עוד אריה כחלני (56) לשאת את הכאב • בביתו השאיר מכתב: „אני הולך להיות עם רונן” • כחלני, קבלן בניין, אימץ את קבוצת הכדורגל הפועל ערד, וקבוצת הנוער נקראה ע"ש בנו

– מאת עמיר רפפורט, –

בראשו מעל קברו של בנו, רונן. גופתו של אריה כחלני, בן ה-56, התגלתה מוטלת בחלקה הצבאית בבית-העלמין בערד, סמוך לשעה שבע וחצי בערב. (סוף בעמוד 10)

12 שנים התמודד אריה כחלני עם הצער שלווה אותו מאז נפל בנו בימיה הראשונים של מלחמת לבנון. אתמול נפגע לבאב. הוא נטל את אקדחו האישי, והתאבד בידיה

המשך כתבה

התאבד על קבר בנו

(סוף מעמד ראשון)

הדריעה על מותו הטראגי הימתה את תושבי תעייורה בתדהמה. כחלני היה רמות מוכח בער חברת הכנייה שבבעלותו, אריה כחלני ובניו, היא המאמצת של קברות הכורגל המשימית. קבוצת הנוער, המועיל רונן עזר, קזיה של שם בנו שנהרג, אריה כחלני היה אב לחמישה רונן ול היה הגדול בארבעת הילדים המשותפים לו ולאיש תו השנייה, חנה. מאישתו הראשונה היתה לו בת אחת, רונן, לוחם בסירות גולני, מצא את מותו בקרב על נבטיה בהיותו בן 19. בצלאל טביב, ראש מועצת עיר וחברת הקרוב של אריה כחלני, סיפר אתמול כי הוא השכול התקשה להתמודד עם אובדן בנו. אריה היה אדם נפלא, תמיד עזר ותרם למען ועשי ערד. כלפי חוץ ניסה לחייך, אבל בתוך-תוכו העצב היה רב מאוד, סיפר טביב. לפני כשנה התגרש כחלני גם מאישתו השניה, ועבר להתגורר בראשון-לציון. בנו שי (27), תושב החובות, עבר עימו בחברה הקבלנית, שהעתיקה את עיקר פעילותה למרכז הארץ. כחלני נראה אתמול בראשון-לציון לפני הצהריים. בשעה שלוש אחר-הצהריים הגיע לצדד, וביקר שם את ילדיו ונכדיו. אני רוצה שתמיד תזכור כי סבא אוהב אותך מאוד, אמר לאחר מהנכדים - ויצא מבלי להגיד לאן מעדות פניו.

ככל הנראה עשה דרכו הישר אל בית-העל מין, שהיה שומם אותה שעה. הוא נעמד מעל הקבר של בנו, כיוון את אקדחו, מסוג אפאב, לראשו - נסחם את הודק. בשעה שש הגיע שי כחלני לבקר את אביו בדרתו בראשון-לציון. שי פתח את הדלת, ולא מצא את האב. על השולחן הבחין במכתב שהש איז עבורו. במכתב היו שורות ספורות בלבד, אריה כחלני לא כתב בפירוט כי נכחנתו לשים קץ לחייו. אני הולך להיות יחד עם רונן, כתב. למדנה חרדתו, הבין שי מיד כי אביו החלים להתאבד. הבן המבוהל מיהר לנתקשר לבני משפחת המתגוררים בערד, להודיע להם על המכתב. הוא התקשר גם לתחנת משטרת ערד, וביקש לפחות כחיפושים אחר האב. תחשש קדם כל בבית-העלמין, אמר שי. בעקבות קבלת ההודעה, יצא כוחות משטרה גדולים לחפש את אריה כחלני. הם מצאו אותו מטל שוחת דם וללא רוח מעל קברו של רונן. האקדוח היה מונח לצידו. לצוות מר"א שהגיע אל בית-העלמין לא נותר אלא לקבוע את מותו. ככל הנראה הוא מת כמה שעות לפני שנחלה מכל שילוח, בנו של אריה כחלני, סיפרה אתמול בבוקר כי אביה היה קשור בנפשו לאחיה רונן, ולא הצליח להתאושש מאז נפילתו. לדגירה, מאז שהתגרש ועבר להתגורר בארצות המרכז, התקשה להתמודד עם הוצר עזר יתור, כיוון שהמרה לו התמיכה של בני ואשתו זה הצדד הימני.

נפרדים

חברים מספרים על רונן כחלני

לאה (סורוקה) בן ישי, על האיתורים היומיומיים לגן

רונן ואני היינו שכנים, וכל בוקר הלכנו ביחד לגן חובה.

"יקה" הוא לא היה, אלא תימני, ותמיד הוא איחר. זכור לי שהייתי כועסת, ואפילו מכופפת לו את האצבעות (אלימות שרוסנה עם השנים).

אני לא זוכרת אם שיטת החינוך שלי, לגבי האיתורים, עזרה או לא...

דורון שמיר, על חבואה שהגשימה את עצמה, בקשר למלחמות וביקורים בארצות ערב

בכיתה ו', בבוקר של יום כיפור יצאנו מספר חברה לטיול בואדיות שמסביב לערד

היינו לפי מיטב זיכרוני ארו, אלון, רונן דורון ולדעתי גם שי ואולי נשמיט מזכרוני משתתף נוסף

טיילנו להנאתנו בואדי שיורד לכיוון ים המלח, צפינו אל הרי עבר הירדן, ובין השאר ניסינו לתאר איך ערד נראית במבט משם.

המשכנו ודיברנו שאם תהייה מלחמה נוספת, אולי נגיע לשם, כדי לראות וזה היה כמובן הרבה לפני שהיה הסכם שלום עם ירדן, ואולי נוכל לטייל גם במדינות ערביות נוספות, כמו לבנון למשל...

וכך המשכנו לטייל עד שעת הצהריים. כשהזרנו, קצת אחרי שתיים בצהריים הביתה, הסתבר שבאותם רגעים ממש פרצה מלחמת יום כיפור! ואנחנו דיברנו על כך במעין נבואה שהתרחשה באותו יום ממש.

בחלוף 9 שנים מאותו יום כיפור הגענו גם אנחנו ללבנון. לא כתיירים אלא כחיילים, במלחמת לבנון הראשונה, בה נפל רונן.

נפרדים

חברים מספרים על רונן כחלני

יגאל הראל, על גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון, והתחפכות...

רונן עשה בזמנו מסיבה אצלו בבית, כשההורים שלו לא היו בבית.

אחרי המסיבה הציע לנו לעשות אתו סיבוב בטנדר של אבא שלו.

כמובן שבזמנו עוד לא היה לו רשיון, וכישורי הנהיגה שלו לא היו טובים כל-כך (זה היה בכיתה י' או יא').

אני ועופר רובינשטיין ישבנו בארגז מאחורה.

לאחר כמה דקות נסיעה כבר היינו הפוכים בתעלה לצד הכביש.

למזלנו לא נפגענו.

לרוע מזלנו המשטרה הגיעה לאחר מספר דקות. בילינו בתחנת משטרה כל הלילה, ביחד את ההורים של כולנו.

כל פעם שעולה אצלי השם רונן כחלני, אני נזכר בלילה הזה.

הוא היה אחלה גבר מצחיק ושובב.

רונית (ברהוס) לנגר, על החצלחה בטסט

רונן ואני למדנו אצל אותו מורה לנהיגה, ועברנו טסט באותו יום.

רונן קיבל שיעור נהיגה לפני הטסט וכשסיים קרא לי מהכיתה, ואמר שעמי המורה לנהיגה מחכה לי בפתח ביה"ס ...

שנינו מאוד התרגשנו.

ציור לכבוד רונן מאחייניתו

שד-אל | רשחק

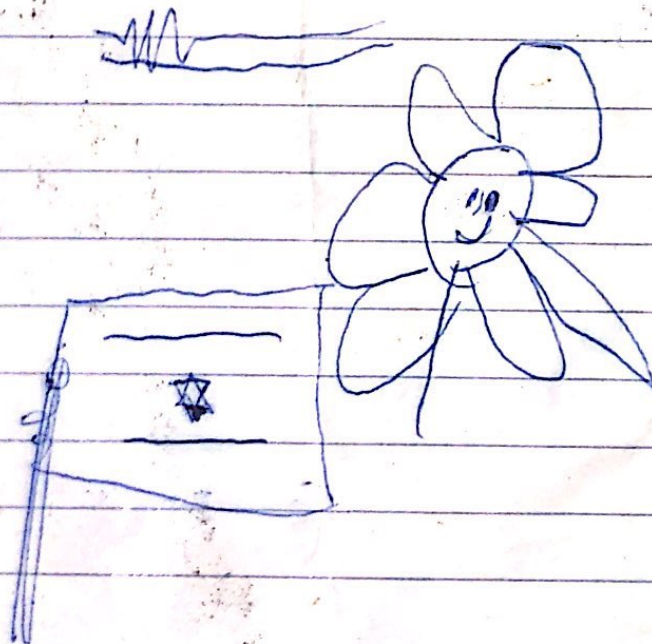
10.3.91

משני בת 4½

הבן של אחותי
הולדת 10

רון

רשחק

לא שוכחים

בביתנו משפחה

במקומה פרחים הצנו

אם אלקים עם הצור

הצור שישל וילמד

אל עמנו אל עם

ישראל - שמקו יהיה

צבור אלך.

משפחה אלקים

14.5.94 ספר מלך